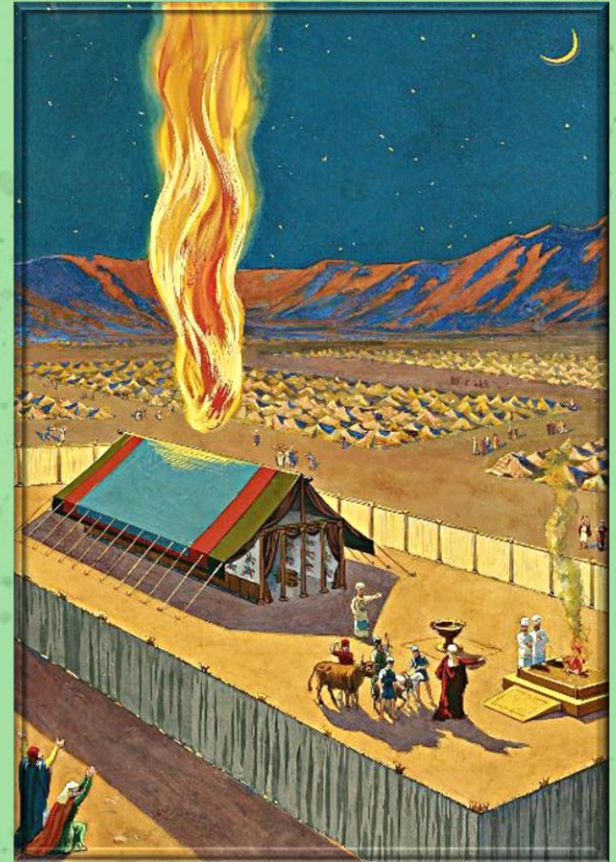
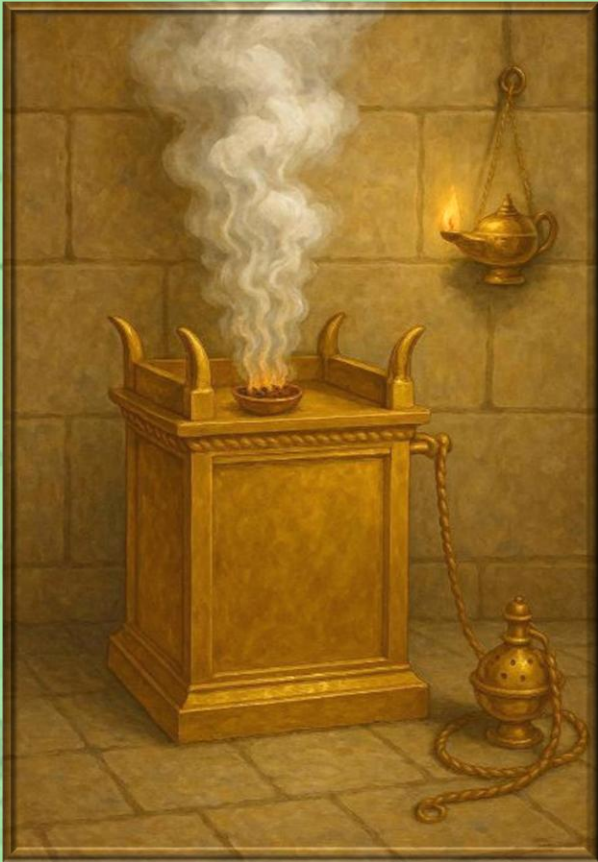

พลัปปลา

Lesson 13 for September 27, 2025

“ในขณะนั้นมีเมฆมาปกคลุมเต็นท์นัดพบไว้
และพระรัศมีของพระยาห์เวห์ก็ปรากฏอยู่เต็ม
พลับพลานั้น ... เพราะตลอดทางที่พวกเขาไป
นั้น ในตอนกลางวันเมฆของพระยาห์เวห์อยู่
เหนือพลับพลา และในตอนกลางคืนมีไฟใน
เมฆนั้นประจักษ์แก่ตาคนอิสราเอลทั้งหมด”
อพย. 40:34-38

บทสุดท้ายของหนังสืออพยพอุทิศให้กับคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับการก่อสร้างและการอุทิศถวายพลัปลา

ช่วงเวลาพิเศษเหล่านี้ ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างยินดี อย่างเต็มที่ ในงานอันยิ่งใหญ่นี้เพื่อพระเจ้า

เหตุผลหลักที่พระเจ้าประทานให้สร้างพระวิหารเคลื่อนที่นี้คือพระประสงค์ของพระองค์ที่จะสถิตอยู่ท่ามกลางประชากรของพระองค์ (อพยพ 25:8) พระประสงค์นี้สำเร็จเป็นจริงในความเป็นบุคคลของพระเยซู และจะสำเร็จอย่างบริบูรณ์เมื่อเราทุกคนอยู่กับพระองค์บนโลกใหม่

การเตรียม:

สเปาโต (อพย. 35:1-3)

การถวายด้วยใจสมัคร (อพย. 35:4-36:7)

พลัปลา:

การก่อสร้าง (อพย. 36:8-39:43)

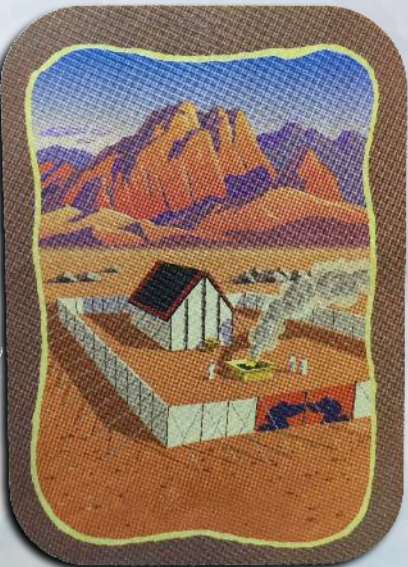
การอุทิศถวาย (อพย. 40:1-38)

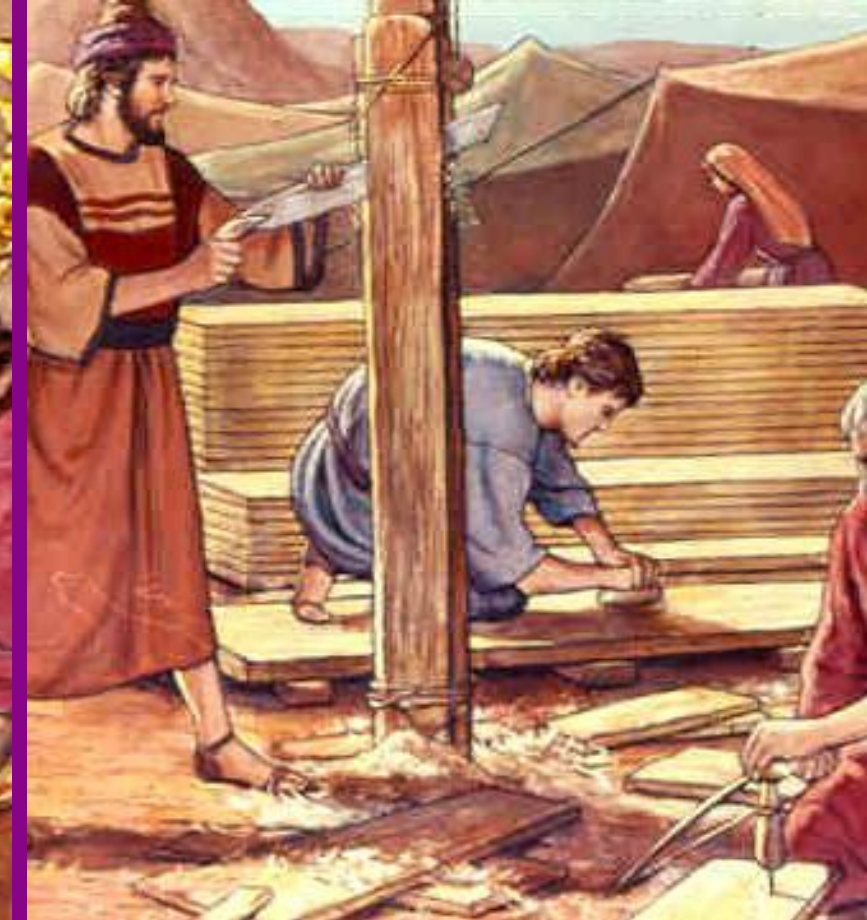

พลัปลาในลักษณะอื่น:

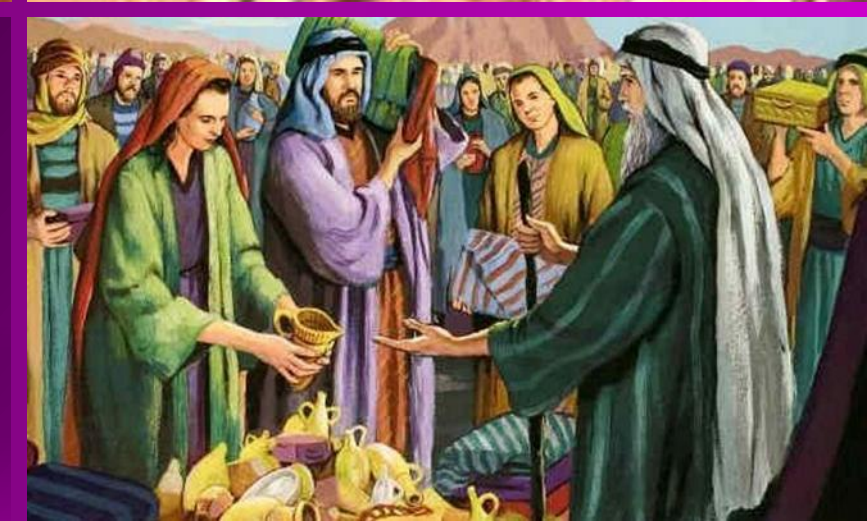

พระเยซูและเยรูซาเล็มใหม่

การตระเตรียม

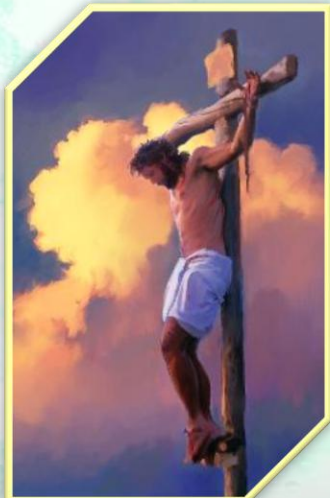
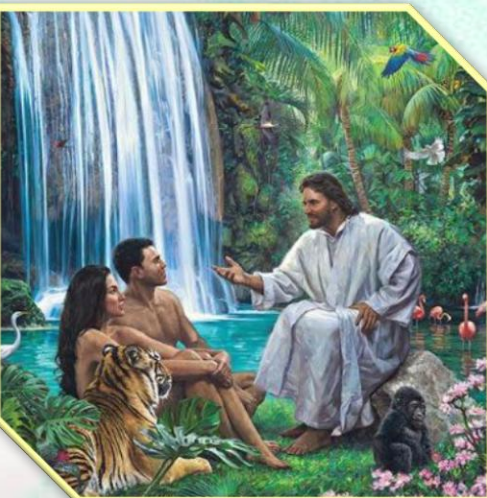

สะบาโต

“จงทำงานหกวัน แต่วันที่เจ็ดจะเป็นวันบริสุทธิ์ของพวกท่าน เป็นสะบาโตแด่พระยาห์เวห์สำหรับหยุดพัก ทุกคนที่ทำงานในวันนั้นต้องถูกลงโทษถึงตาย” (อพยพ 35:2)

หลังจากได้สัมผัสพระสิริของพระเจ้าแล้ว โมเสสได้ถ่ายทอด “สิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงบัญชา” แก่ประชาชน (อพยพ 35:1, 4) คำสั่งเหล่านี้รวมถึงความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้าในเวลา (วันสะบาโต) และในความสัมพันธ์ (พลับพลา)

พระเจ้าทรงกำหนดวันสะบาโตให้เป็นช่วงเวลาพิเศษเพื่อให้เรามีความสุขกับการอยู่ร่วมกับพระองค์ ณ การสร้างสรรค์ (ปฐมกาล 2:1-3; อพยพ 20:11) และพระองค์ทรงเตือนใจชาวอิสราเอลถึงเรื่องนี้ไม่นานก่อนที่จะประกาศพระบัญญัติสิบประการ (อพยพ 16:22-29)

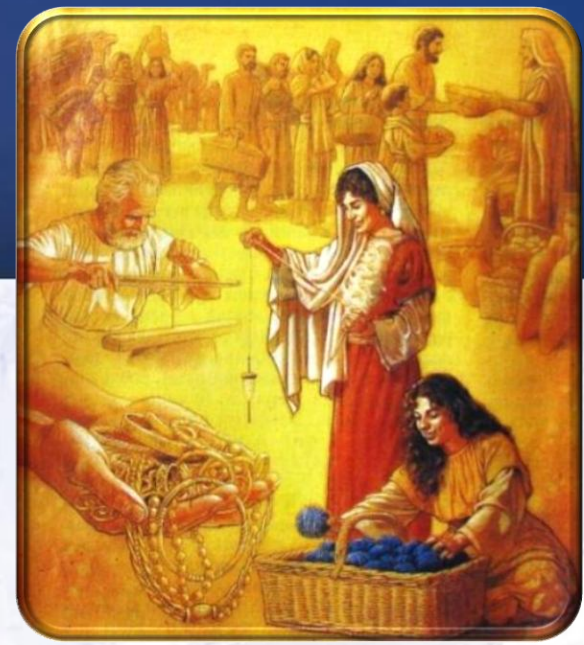

วันสะบาโตเตือนใจเราว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้สร้างและพระผู้ไถ่ของเรา (เฉลยธรรมบัญญัติ 5:15) และนำเราไปสู่อนาคตที่เราจะอยู่ร่วมกับพระองค์ชั่วนิรันดร์ (อิสยาห์ 66:22-23)

การถวายด้วยใจสมัคร

“จงรับเครื่องถวายแต่พระยาห์เวห์จากพวกของท่าน ผู้ใดสมัครใจก็ให้ผู้นั้นนำของมาถวายพระยาห์เวห์ คือทองคำ เงิน และทองสัมฤทธิ์ [...] “จงให้ทุกคนที่มีความสามารถในพวกท่านพากันมาทำทุกสิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงบัญชาให้ทำนั้น” (อพยพ 35:5,10)

มีสองวิธีในการบริจาคงานพลัปลาคือ การบริจาควัสดุและการทำงาน

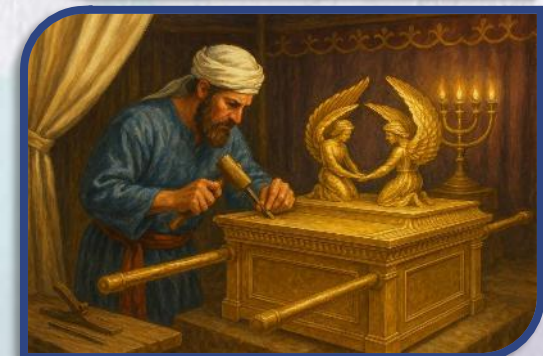
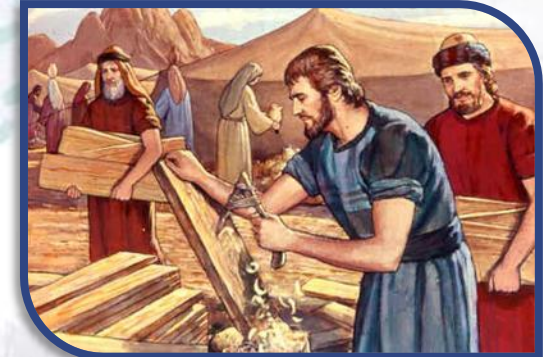
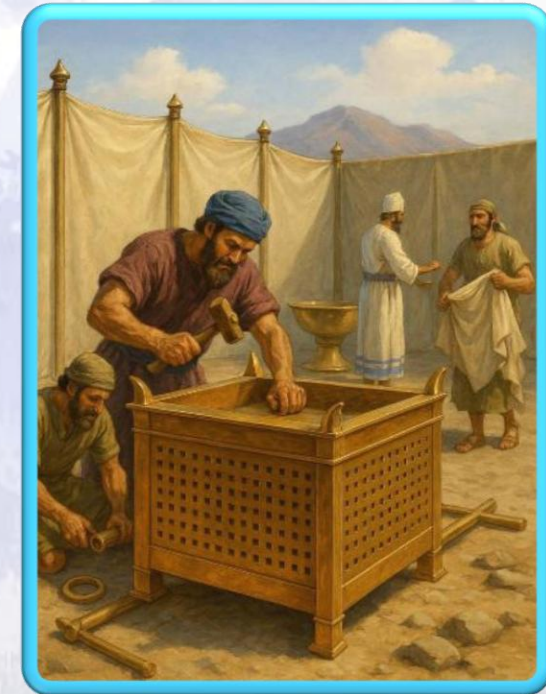
มีการใช้ทองคำมากกว่าหนึ่งตัน เงินประมาณ 3.75 ตัน และทองสัมฤทธิ์ประมาณ 2.5 ตัน รวมถึงไม้และผ้าต่างๆ (อพยพ 38:21-31)

ทั้งหมดนี้มาจากไหน? ส่วนใหญ่มาจากสิ่งที่อิสราเอลได้มาจากชาวอียิปต์เมื่อพวกเขา กำลังจะจากออกไป (อพยพ 11:2)

นอกจากนี้ ยังต้องการงานของช่างปั้นด้าย ช่างเย็บผ้า ช่างตัดเสื้อ ช่างไม้ ช่างแกะสลัก ช่างอัญมณี ฯลฯ

ทุกคนเต็มใจช่วยเหลือมากจนเบซาเลล อาโฮลีอาบ และคนงานคนอื่นๆ ต้องขอร้องโมเสสให้บอกไม่ให้ประชาชนนำเครื่องบูชาถวายเพิ่มเติมอีก (อพยพ 36:3-7)

เพื่อให้งานนี้สำเร็จ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานของกำนัลแก่คนงานทุกคนที่เกี่ยวข้อง (อพยพ 35:30-36:2) ในทำนองเดียวกัน พระองค์ยังคงประทานของขวัญที่จำเป็นแก่ทุกคนที่ร่วมมือในงานของพระเจ้า

“พระเจ้าทรงประทานของประทานอันล้ำค่าแก่บุตรชาย
หญิงของพระองค์ ทรงประทานของประทานที่
แตกต่างกันให้แก่แต่ละคน แต่ละคนไม่ได้มีความ
เข้มแข็งทางอุปนิสัยหรือความรู้ลึกซึ่งเท่ากัน แต่กระนั้น
แต่ละคนควรใช้ของประทานของตนในการรับใช้องค์
เจ้านาย ไม่ว่าของประทานนี้จะดูเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม
ผู้ดูแลที่ซื่อสัตย์จะทำการค้าขายอย่างชาญฉลาดกับ
สิ่งของที่องค์เจ้านายได้ทรงมอบไว้ให้แก่เขา”

พลับพลา

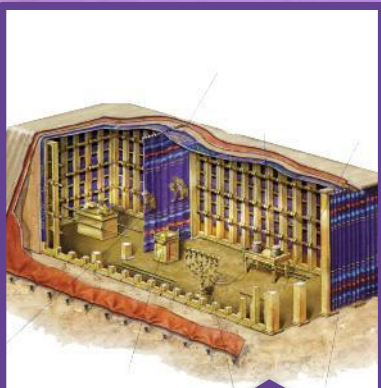

การก่อสร้าง

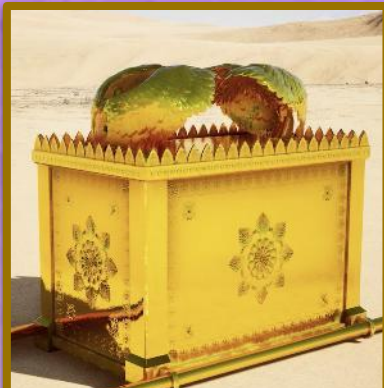
“โมเสสจึงตรวจงานทั้งสิ้นและเห็นว่าพระยาห์เวห์ทรงบัญชาอย่างไร พวกเขาก็ทำเสร็จสิ้นทุกอย่าง
โมเสสจึงอวยพรพวกเขา” อพย. 39:43

องค์ประกอบใดบ้างที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน และหน้าที่ในพลับพลา

พลับพลา (ห้องภิกษุ
สถาน และห้องอภิ
สุทธิสถาน)

หีบแห่งพันธสัญญา
ทองคำ

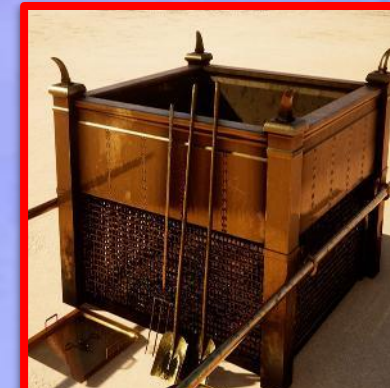
โต๊ะตั้งขนมปัง

เชิงตะเกียงทองคำ

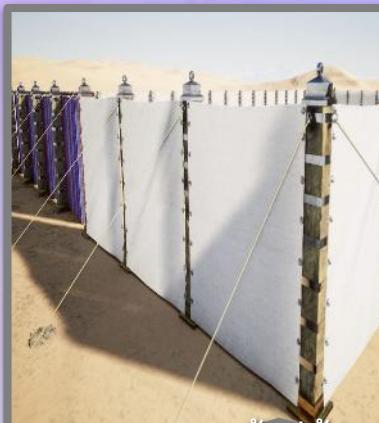
แท่นเผาเครื่องหอม

แท่นเผาถวายบูชา

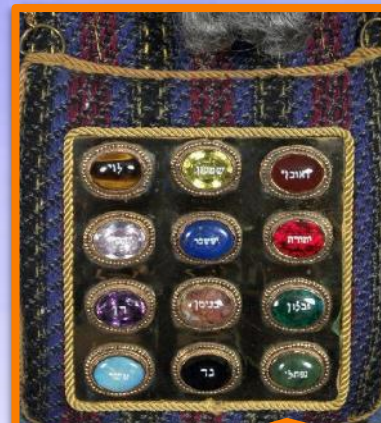
อ่างสาครทองคำ

ผ้าม่านและพื้นที่กัน
ภายนอก

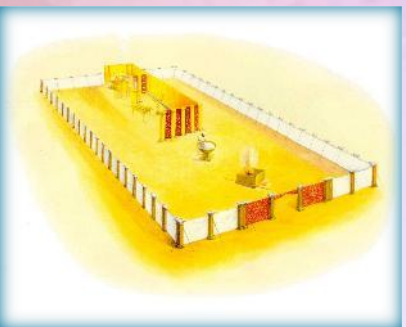
ชุดเอโฟดของปุโรหิต

ผ้ากระเปาะบรรจุอัญ
มณี

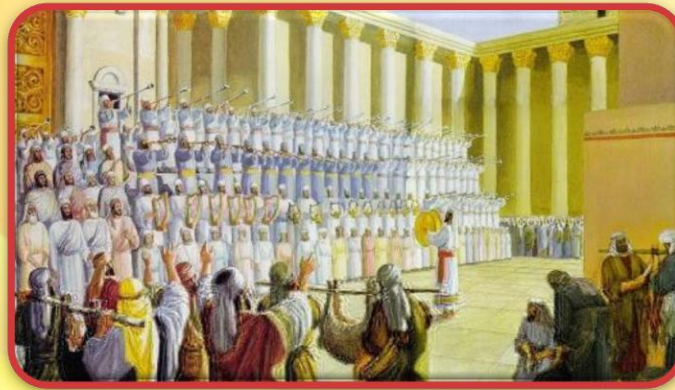

ชุดคลุมยาว

การอุทิศถวาย

เมื่อสร้างวิหารเสร็จ (พลับพลาและลาน) เป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมสองแบบที่แตกต่างกัน คือ พิธีกรรมประจำวันและพิธีกรรมประจำปี เมื่อนำพิธีกรรมต่างๆ ของทั้งสองแบบมารวมกัน จะสอนให้เราเรียนรู้ว่า:

พระเจ้าทรงเกลียดชังความบาป

พระเจ้าทรงปกป้องคนบาป

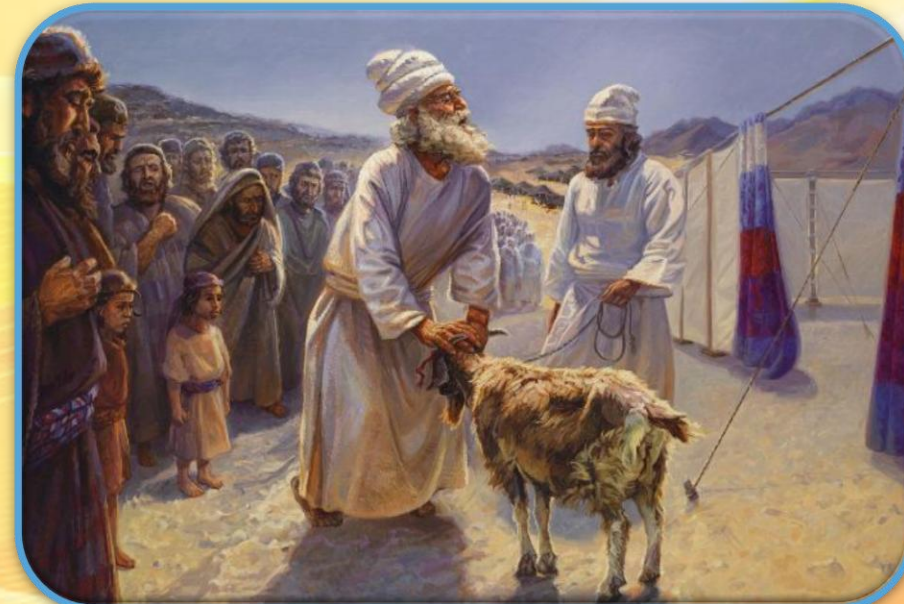
พระเจ้าทรงทำลายความชั่วร้าย

พระเจ้าทรงรับรองกับเราถึงความรุ่งโรจน์ในอนาคต

ผ่านการถวายบูชาประจำวัน พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นวิธีที่พระองค์ทรงให้อภัยคนบาป โดยพระคุณ นั่นคือด้วยการตายของสัตว์ผู้บริสุทธิ์ “ลูกแกะของพระเจ้าผู้ทรงลบล้างบาปของโลก” (ยอห์น 1:29)

ด้วยการถวายบูชาประจำปี (วันแห่งการไถ่บาป) พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์จะทรงขจัดบาปออกไปจากจักรวาลอย่างไร และทรงชี้ทางแก้ปัญหาความชั่วร้ายขั้นสุดท้าย (สดุดี 73:17)

สถานนมัสการยังเป็นสถานที่สำหรับนมัสการพระเจ้า สรรเสริญพระองค์ และแสดงความกตัญญูต่อพระองค์

การอุทิศถวาย

“ในขณะนั้นมีเมฆมาปกคลุมเต็นท์นัดพบไว้ และพระรัศมีของพระยาห์เวห์ก็ปรากฏอยู่เต็มพลับพลานั้น”

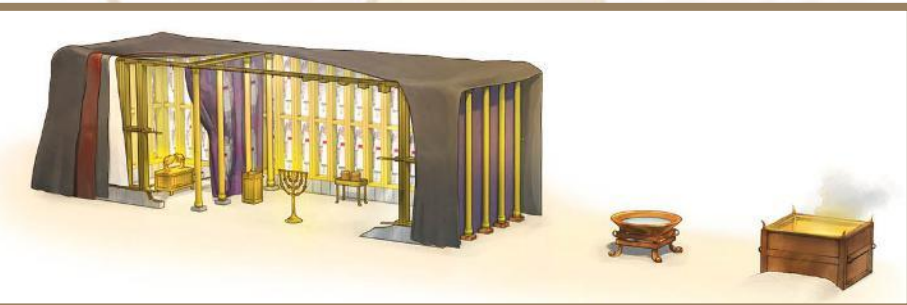
อพย. 40:34

หนังสืออพยพจบลงด้วยการอุทิศสถานศักดิ์สิทธิ์และเหล่านุโรหิต บุคคลสำคัญของบทนี้คือพระเจ้าอย่างไม่ต้องสงสัย ผู้ทรงเติมเต็มทุกสิ่งด้วยการประทับอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ (อพยพ 40:34) การประทับนี้ยังคงดำเนินไปพร้อมกับพลับพลาในเมฆและบนพระที่นั่งกรุณา (การสำแดงพระสิริของพระเจ้าระหว่างเหล่าเคลือบในหีบ)

หลังจากการเดินทางมาหลายเดือน สถานศักดิ์สิทธิ์ก็ถูกสร้างขึ้นในวันที่หนึ่งของเดือนแรกของปีที่สองหลังจากที่พวกเขาออกจากอียิปต์ (อพยพ 40:2, 17) ทุกสิ่งถูกจัดวางอย่างเป็นระเบียบ (หีบ ม่าน โต๊ะ เชิงตะเกียง แท่นบูชาทองคำ แท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ อ่างสาด) และการอุทิศถวาย (อพยพ 40:9)

ในที่สุด อาโรนและบุตรชายของเขาก็สวมชุดปุโรหิต และได้รับการเจิมสำหรับพันธกิจของพวกเขา (อพยพ 40:12-15)

“ไม่มีภาษาใดๆ ที่สามารถบรรยายความรุ่งโรจน์ของสิ่งที่ปรากฏอยู่ในพระวิหารได้—ผนังที่เคลือบทองสะท้อนแสงจากเชิงเทียนทองคำ ม่านที่ปักอย่างวิจิตรงดงามพร้อมรูปทูตสวรรค์ที่ส่องแสงระยิบระยับ โต๊ะและแท่นบูชารูปที่ส่องประกายระยิบระยับด้วยทองคำ เหนือม่านชั้นที่สองคือหีบแห่งพันธสัญญา อันศักดิ์สิทธิ์พร้อมรูปเครูปอันลึกลับ และเหนือขึ้นไปคือรัศมีภาพอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นการแสดงออกที่มองเห็นได้ถึงการประทับอยู่ของพระยะโฮวา ซึ่งจะเป็นภาพสะท้อนอันเล็กน้อยของความรุ่งโรจน์ของพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ ซึ่งจะเป็นศูนย์กลางอันยิ่งใหญ่ของงานเพื่อการไถ่บาปของมนุษย์”

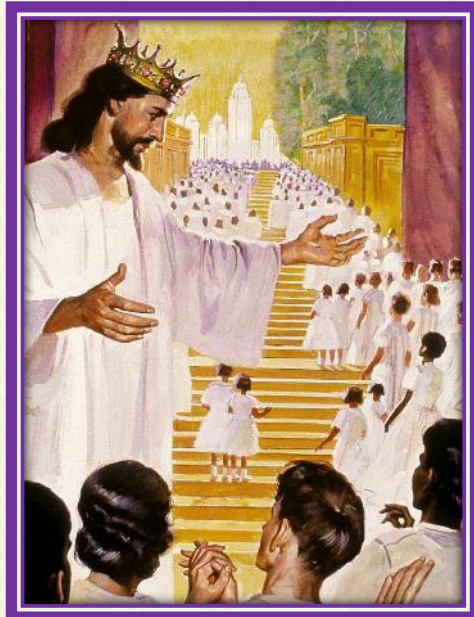
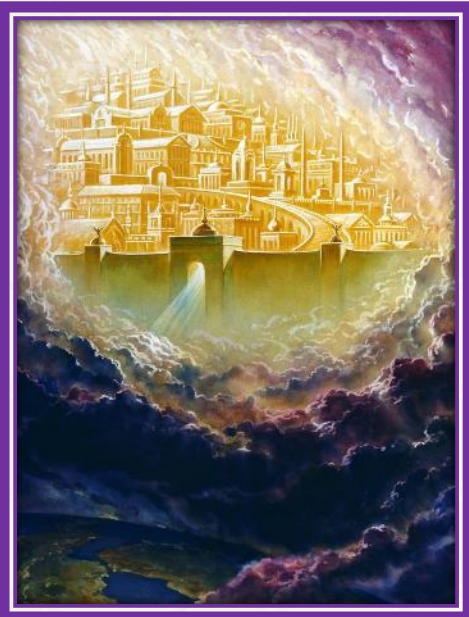
พลัปปลาในลักษณะอื่น

พระเยซูคริสต์และกรุงเยรูซาเล็มใหม่

“พระวาเททรงเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา” (ยอห์น 1:14)

“ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังจากพระที่นั่งว่า “นี่แน่ะ ที่ประทับของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว และพระองค์จะประทับกับเขาทั้งหลาย พวกเขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ พระเจ้าเองจะสถิตกับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา” (วิวรณ์ 21:3)

ยอห์น 1:14 กล่าวไว้อย่างแท้จริงว่าพระเยซูทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ และ “ทรงพระสิริ” (ทรงเป็นพระสิริของพระเจ้า) ทรงอยู่ท่ามกลางเรา ด้วยการเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ พระเยซู พระเจ้าองค์นิรันดร์ ทรงสนองพระประสงค์ของพระองค์ที่จะสถิตอยู่ท่ามกลางเรา พระองค์ทรงเป็นอิมมานูเอล พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา (มัทธิว 1:23)

โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้ายังคงสถิตอยู่กับเราในวันนี้ (มัทธิว 18:20; 1 โครินธ์ 3:16)

แต่อีกไม่นานวันหนึ่ง เราจะสามารถยืนอยู่ต่อหน้ากับพระเจ้าของเรา และสถิตอยู่กับพระองค์ ในพลับพลาอันศักดิ์สิทธิ์ที่พระองค์เองทรงจัดเตรียมไว้สำหรับเรา นั่นคือ นครเยรูซาเล็มใหม่ (วิวรณ์ 21:3)

สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อแผนแห่งความรอดสำเร็จสมบูรณ์ และความชั่วร้ายถูกกำจัดให้สิ้นซาก

“พระเจ้าทรงบัญชาโมเสสสำหรับชาวอิสราเอลว่า “ให้พวกเขาสร้างสถานนมัสการสำหรับเรา เพื่อเราจะได้สถิตท่ามกลางพวกเขา” (อพยพ 25:8) และพระองค์ประทับอยู่ในสถานนมัสการ ท่ามกลางประชากรของพระองค์ ตลอดการเดินทางอันเหน็ดเหนื่อยในถิ่นทุรกันดาร สัญลักษณ์แห่งการสถิตของพระองค์ก็อยู่กับพวกเขา ดังนั้น พระคริสต์จึงทรงตั้งพลับพลาของพระองค์ไว้ท่ามกลางค่ายพักแรมของมนุษย์ พระองค์ทรงกางเต็นท์ไว้ข้างเต็นท์ของมนุษย์ เพื่อพระองค์จะได้ประทับอยู่ท่ามกลางเรา และทำให้เราคุ้นเคยกับพระลักษณะและพระชนม์ชีพอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์”